

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Gf. III. 30.366/2013/4. szám

A Debreceni Ítéltábla a Dr. Konkoly Tünde ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt felperes neve (felperes címe) I.r., felperes neve (felperes címe) II. r. és felperes neve (felperes címe) III. r. felpereseknek - a Megay Ügyvédi Iroda (ügyvédi iroda címe, ügyintéző: Dr. Megay Györgyi ügyvéd) által képviselt alperes neve (alperes cím, Cg. ...) alperes ellen közgyűlési határozatok felülvizsgálata iránt indított perében a Debreceni Törvényszék 2013. június 10. napján kelt 5.G.40.023/2012/28. számú ítélete ellen a felperesek részéről 30. sorszám alatt előterjesztett és 32. sorszám alatt kiegészített fellebbezés alapján lefolytatott másodfokú eljárásban - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja.

Az alperes közgyűlésének .../2012. (01.31.), .../2012. (01.31.), .../2012. (01.31.), .../2012. (01.31.) közgyűlési határozatait hatályon kívül helyezi.

Mellőzi a felperesek elsőfokú perköltség megfizetésére kötelezését, és az alperest kötelezi, hogy fizessen meg a felpereseknek mint egyetemleges jogosultaknak 15 (tizenöt) napon belül 105 935 (Egyszázöttezer-kilencszázharmincöt) Ft elsőfokú perköltséget.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felpereseknek, mint egyetemleges jogosultaknak 15 (tizenöt) napon belül 60 700 (Hatvanezer-hétszáz) Ft másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

Az I-II. és III. r. felperesek az alperesi szervezetet, és 2012. év elején az igazgatóságának is a tagjai voltak, az I. r. felperes az igazgatóság elnöke volt.

Az alperesi szövetkezet alapszabálya szerint (8.2. pont) a közgyűlést szükség szerint, de legalább évente egyszer össze kell hívni. A közgyűlés üléseit - ha a törvény másként nem rendelkezik - az igazgatóság hívja össze. A közgyűlést - annak időpontját legalább 15 nappal megelőzően - a napirend közlésével írásban, hirdetményi úton, ... Község hivatalos nyilvános utcai hirdetőtábláin: ..., Önkormányzat - T., ... - ... N. - ... - a közgyűlés napját megelőző 16. naptól a közgyűlés napjáig közzétett hirdetménnyel kell összehívni. A tagok legalább 10 %-ának írásbeli indítványára bármely ügyet fel kell venni a közgyűlés napirendjébe.

Az alperesi szövetkezet által 2011. december 27. napján tartott közgyűlést követően Id. B.L. (B.L. címe) szövetkezeti tag meghatalmazást adott fiának Ifj. B.L.-nak, hogy az alperes rendkívüli közgyűlésének összehívása érdekében eljárjon, és a rendkívüli közgyűlés összehívására aláírási ívet íratasson alá a tagokkal.

Ifj. B.L. megbízásából Dr. Sz.Á. (ügyvéd címe) ügyvéd ..., 2011. december 29-i keltezéssel készített aláírási ívet (nyomtatványt), mely szerint „alulírottak, mint K. Szövetkezet tagjai rendkívüli közgyűlés összehívását kérjük, egyben jelen aláírásunkkal meghatalmazzuk Dr. Sz.Á. ügyvédet, hogy a rendkívüli közgyűlésen képviselőtünket ellássa.” Az aláírási ív birtokában Ifj. B.L. a szövetkezeti tagok egy részét felkereste, és a tagokkal a nyomtatványt aláíratatta.

E nyomtatványok birtokában Dr. Sz.Á. ügyvéd a 2012. január 9. napján kelt írásbeli nyilatkozatában kezdeményezte a rendkívüli közgyűlés összehívását. Ennek okaként azt jelölte meg, hogy a szövetkezet igazgatósága, annak elnöke nem ad tájékoztatást a tagok felé a 2011. december 27. napján tartott közgyűlésen határozattal elfogadottokról, a döntések gazdasági hatásairól.

A közgyűlés napirendjét az alábbiak szerint jelölte meg:

1.) A 2011. december 27. napján tartott közgyűlésen elfogadott határozat végrehajtásának megvitatása.

2.) Az igazgatóság beszámoltatása a szövetkezet gazdasági helyzetéről.

3.) Új igazgatóság és igazgatósági elnök választása.

E rendkívüli közgyűlés, illetőleg határozatképtelenség esetén a megismételt közgyűlés időpontját 2012. január 26. napjára kérte kitűzni.

Az írásbeli megkereséshez 43 aláírást tartalmazó négy nyomtatványt mellékel.

Az I. r. felperes 2012. január 13. napján 2012. január 31. napjára a rendkívüli közgyűlést az írásbeli indítványban megjelölt napirendi pontokkal összehívta. A meghívót az alapszabályban megjelölt három hirdetőtáblán kifüggesztette.

A felperesek 2012. január 16. napján jogi képviselőjükkel konzultáltak, és mivel a rendkívüli közgyűlés összehívására irányuló kérelmet nem tartották szabályszerűnek, jogi képviselőjük 2012. január 18. napján Dr. Sz.Á. ügyvédet írásban felhívta a hiányosságok pótlására.

Az I. r. felperes 2012. január 16. napján a közgyűlési meghívót a hirdetőtáblákról levette, és új hirdetményt tett közzé, mely szerint a 2012. január 31. napjára összehívott rendkívüli közgyűlés adminisztratív okok miatt nem kerül megtartásra, az új közgyűlés időpontja 2012. február 7. napjának 9 órája, napirendi pontok:

1.) Beszámoló a szövetkezet gazdasági helyzetéről.

2.) Egyebek.

Ifj. B.L. édesapja megbízásából a 2012. január 31-i közgyűlésre szóló meghívót a tagok részére személyesen megkísérelte kézbesíteni, a meghívót a postaládájukba, vagy a kerítésre tűzve, a kapu mellett helyezte el.

Miután az igazgatóság észlelte, hogy az újabb rendkívüli közgyűlési meghívók a hirdetőtáblákról napról-napra eltűnnek, az I. r. felperes azt napi rendszerességgel pótolta. Az igazgatóság 2012. január 29. napján hivatalos tájékoztatást tett közzé a közgyűlés időpontjáról azzal, hogy a 2012. január 31. napjára összehívott közgyűlés nem kerül megtartásra, mert annak indítványozása nem szabályszerűen történt, ezért azon megjelenni nem kell, mivel a szabálytalanul tartott közgyűlés érvényes határozatot nem hozhat.

Tájékoztatva a tagokat, hogy az igazgatóság 2012. február 7. napjára hívta össze a közgyűlést, melyen minden szövetkezet tag részvételére számítanak.

A 2012. január 31. napjára kitűzött közgyűlés megtartásra került, azon 63 tag megjelent. Megállapították, hogy a szövetkezet 122 fő tagjából 10 elhalálozott, így a közgyűlés határozatképes.

A közgyűlés .../2012. (01.31.) számú közgyűlési határozatával az I. r. felperes igazgatósági elnököt, a II. és III. r. felperes igazgatósági tagokat tisztségükből visszahívta.

A .../2012. (01.31.) számú közgyűlési határozattal 2012. január 31. napjától 2 év határozott időtartamra B.L.-t elnöknek, M.J.-t igazgatósági tagnak, K.S.-t igazgatósági tagnak választotta meg.

A .../2012. (01.31.) számú közgyűlési határozattal az egységes szervezetbe foglalt alapszabályt elfogadta, és megbízta az alperes jogi képviselőjét, hogy nyújtsa be a változást a ... Megyei Törvényszék Cégbíróságához.

A közgyűlés a .../2012. (01.31.) közgyűlési határozattal kötelezte az igazgatóságot, hogy a szövetkezet eladó, és az I. r. felperes, mint vevő között 2011. december 28-án megkötött adásvételi szerződést ügyvédi iroda megbízásával a szövetkezet, mint eladó képviseletében támadja meg.

Felperesek a Debreceni Törvényszékhez 2012. február 6. napján benyújtott keresetlevelükben az ... - .../2012. (01.31.) számú alperesi közgyűlési határozatok hatályon kívül helyezését kérték jogszabályba, és a szövetkezet alapszabályába ütközésre hivatkozással.

Álláspontjuk szerint a határozatok sértik a szövetkezetekről szóló 2006. évi X. törvény 21. § (1)-(2), 23. § (1) bekezdését, és a szövetkezet alapszabályának 8.2. pontját.

A közgyűlési meghívó - a törvényben előírt 15 nappal szemben - csupán 3 napig volt kifüggesztve az alapszabályban megjelölt hirdetőtáblákra, ezért a közgyűlés összehívása nem volt szabályszerű.

A peres eljárás során további jogszabályba ütközésre is hivatkoztak, mellyel összefüggésben az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy a szövetkezeti törvény 18. § (2) bekezdése szerinti jogvesztő határidőre figyelemmel a határidő elteltét követően a határozat érvénytelensége okaként megjelölt újabb indokok a perben már nem vizsgálhatóak.

Az alperes a felperesi kereseti kérelem elutasítását, a felperesek perköltségben való marasztalását kérte.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperesek keresetét elutasította.

Kötelezte egyetemlegesen a felpereseket 127 000 Ft perköltség alperesnek történő megfizetésére.

A felperesi tényállítással egyezően tényként állapította meg, hogy a 2012. január 31-ére összehívott rendkívüli közgyűlési meghívó az alapszabály 8.2. pontjában meghatározott hirdetőtáblákon 15 napon keresztül a közgyűlés megtartását megelőzően nem került kifüggesztésre.

Megállapította azt is, hogy a felperesek az összehívást követően meggondolták magukat, arról döntöttek, hogy még sem tartják meg a rendkívüli közgyűlést, ezért a meghívót levették a hirdetőtáblákról.

A Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 4. § (1), (4), 5. § (1)-(2) bekezdései, és a szövetkezeti törvény 20. § (5) bekezdése alapján úgy foglalt állást, hogy vizsgálni kell azt, hogy a rendkívüli közgyűlés megtartásának lemondása milyen okra vezethető vissza, és amennyiben nincs alapos oka a rendkívüli közgyűlés megtartása elmaradásának, az igazgatósági tagok döntése megvalósítja a joggal való visszaélést.

Álláspontja szerint a 43 aláírást tartalmazó aláírási íveken nem hogy 10, de ennél jóval magasabb számú aláírás a felperesek által egyértelműen beazonosítható volt.

Álláspontja szerint a felperesek azon magatartása, hogy a már meghirdetett közgyűlés meg nem tartásáról döntöttek, és mellőzték a tagság által kért napirendi pontok kitűzését, megvalósította a joggal való visszaélést, és miután maguk sem úgy jártak el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható volt, a másik fél felróható magatartására nem hivatkozhatnak a Ptk. 4. § (4) bekezdése szerint.

Megállapította, hogy a közgyűlés összehívásának szabályosságát vizsgálnia kellett, mivel azonban a tagok a vezetők leváltását kezdeményezték, akiknek nyilvánvalóan nem állt érdekében az adott napirendi pontokkal a közgyűlést összehívni, a vezetőségnek azon intézkedése, hogy az összehívott rendkívüli közgyűlést mégsem kívánják megtartani, a közgyűlési meghívókat visszavették, a közgyűlési határozat érvényessége szempontjából miként értékelhető.

Álláspontja szerint a szövetkezeti tagok értesültek akár közvetlenül az Ifj. B.L. által átadott közgyűlési meghívóból, akár a hirdetőtáblákra kitett közgyűlési meghívókból, vagy a falu lakosaitól, hogy a 2012. január 31-ére összehívott közgyűlésen milyen napirendi pontok kerülnek megtárgyalásra, így mindezen tények tudatában dönthettek arról, hogy elmennek-e, amennyiben igen, miként szavaznak, így a perbeli esetben az a garanciális elv, hogy a tagoknak biztosítani kell a tudomásszerzést az összehívott közgyűlésről és napirendi pontokról, nem csorbult.

Erre tekintettel a felperesek keresetét elutasította, és a perköltség viselésére kötelezte őket, értékelve az ügy bonyolultságát, a tárgyalások számát és időtartamát.

Az ítélet ellen a felperesek nyújtottak be fellebbezést, az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, alperes kereset szerinti marasztalását és perköltség viselésre kötelezését kérték.

Hivatkoztak arra, hogy az elsőfokú bíróság tényként elismeri, miszerint a 2012.01.31-i közgyűlés meghívója nem került az alperes alapszabályában foglalt hirdetőtáblákon 15 napon keresztül közzétételre, így a közgyűlés összehívása nem volt szabályszerű.

Nem állapítható meg, hogy az elsőfokú bíróság miből vonta le azt a következtetést, hogy a tagoknak nem csorbult az a joga, hogy számukra biztosítani kell az összehívott közgyűlésről történt tudomásszerzést, ugyanis bizonyításra került: minden tag nem kapott meghívót. Az a körülmény, hogy Ifj. B.L. a tagok egy részének postaládájába bedobta a meghívó másolatát és több taggal beszélt a faluban, nem jelenti a szövetkezeti törvény 23. § (1) bekezdésében foglalt kötelező előírás érvényesülését.

A felperesek álláspontja szerint nem történt joggal való visszaélés. Állították, hogy a aláírásgyűjtő íven szereplő aláírások nagy része beazonosíthatatlan, az íveken nem szerepel sem két tanú, sem az ívet készítő ügyvéd aláírása, ellenjegyzése, az aláírásokat bárki az ívekre írhatta.

Az, hogy a rendkívüli közgyűlést a felperesek összehívták, és a meghívót 2013. január 13. napján kihelyezték, csak a jóhiszeműségüket bizonyítja. Jogi képviselővel folytatott konzultáció alapján azonban egyértelművé vált, hogy gyakorlatilag bárki felvezethette bárki nevét az ívekre. A felperesek nem arról döntöttek, hogy nem tartják meg a rendkívüli közgyűlést, hanem arról, hogy egy közeli későbbi időpontban - amikor egy folyamatban lévő perről is tájékoztatást tudnak adni a tagságnak - a rendkívüli közgyűlés megtartásra kerül azzal a napirendi ponttal, amit a tagság akart és szóban is igényelt az igazgatóságtól: tájékoztatás a szövetkezet gazdasági helyzetéről.

Álláspontjuk szerint az alperes a per során nem bizonyította, az elsőfokú bíróság pedig teljességgel figyelmen kívül hagyta azt a tényt, hogy a rendkívüli közgyűlés iránti kérelem okaként megjelölt körülmény (a szövetkezet igazgatóságának és elnökének tájékoztatási kötelezettsége elmulasztása) nem valós, mert nem került bizonyításra, hogy bárki, bármikor 2011. december 28. és 2012. január 8. között tájékoztatást kért volna a felperesektől.

Álláspontjuk szerint valójában az aláírásgyűjtő kérelmezők voltak azok, akik joggal való visszaélést követtek el, mert az aláírásokat nem egyértelműen beazonosítható és nem hiteles formában gyűjtötték, továbbá nem szerepeltették a napirendi pontokat az íveken, így a tagok egy részét megtévesztették a kérelem okát illetően, és saját céljaikra használták fel a jóhiszemű tagság egy részét.

A szövetkezeti törvény 3. §-ára alapítottnak állították, hogy az aláírásgyűjtő ívek esetében a Pp. 196. §-a alapján a teljes bizonyító erejű magánokiratra vonatkozó alakiságok alkalmazása szükséges. A bizonyítási eljárás során visszaélésre derült fény, például volt, aki helyett felesége írta alá az ő nevét az aláírásgyűjtő íven (T.M. 18. számú jegyzőkönyv), illetve valótlan volt az ívek keltezése is, a tagok nem a megjelölt napon írták alá.

Azzal, hogy a 2012. január 31-i közgyűlést az igazgatóság nem kívánta megtartani, mert a kérelmet alakilag és tartalmilag is aggályosnak találta, nem okozott jogsérelmet a tagoknak. A felperesek aggályairól szóló tájékoztatást a kérelmező ügyvéd nem vette át, az „nem kereste” jelzéssel visszaküldésre került, megghiúsítva ezzel a felek közötti kommunikációt. Az igazgatóság a 2012. február 7-ére kitűzött közgyűléssel nem zárta el a tagokat az általuk kért napirendi pontoknak a közgyűlés napirendjére emelésétől, hiszen a szövetkezeti törvény 22. § (1) bekezdése értelmében napirendi indítványt előterjeszthettek. Hivatkoztak a Debreceni Ítéltábla eseti döntésére (Pf.II.20.359/2009/6.), arra, hogy törvényes érdek hiányában is a jog gyakorlója csak akkor valósít meg joggal való visszaélést, ha súlyos jogsérelmet okoz a másik félnek. A felperesek jogukat nem a tagoknak hátrány, vagy súlyos érdeksérelmet okozása, vagy megkárosítása szándékával, hanem saját törvényes érdekeik érvényesítése végett gyakorolták.

A felperesek nem követtek el joggal való visszaélést, a 2012. január 31-i közgyűlés összehívásának szabálytalansága a meghozott határozatok jogszerűtlenségét vonja maga után. A felperesek magatartása a közgyűlési határozatok érvényessége szempontjából semmiképpen nem értékelhető úgy, hogy azokat a felperesek eljárása jogszerűtlenségből jogszerűvé változtatja.

Vitatták az elsőfokú bíróság által megállapított ügyvédi munkadíjat is. Álláspontjuk szerint 10 óra elszámolásával 63 500 Ft ügyvédi munkadíj állapítható meg.

Alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását, a felperesek másodfokú perkoltségre kötelezését kérte.

Állította, hogy a felperesek a fellebbezésükben hivatkoznak a 30 napos anyagi jogi jogvesztő határidő leteltét követően az elsőfokú eljárásban előterjesztett olyan új körülményekre is, amelyeket az elsőfokú bíróság is figyelmen kívül hagyott. Így arra, hogy a 2012. január 31. napján megtartott közgyűlésen a tagok kevesebb, mint 50 %-a vett részt. Kérte, hogy a fellebbezés ezen érvelését az ítélet táblája ne vegye figyelembe.

Állította, hogy az elsőfokú bíróság megalapozottan vonta le azt a következtetést, miszerint a felperesek jogait nem rendeltetés szerint gyakorolták azzal, hogy „meggondolták magukat” az előzőleg összehívott közgyűlés vonatkozásában.

A felperesek által lényegesen több mint 10 fő egyértelműen beazonosítható volt, tehát az alperesi tagok több mint 10 %-a kezdeményezte a napirendi pont közlése szerinti közgyűlés összehívását. A szövetkezeti törvény szerint a tagok több mint 10 %-a indítványozhatja a közgyűlés összehívását, mely összehívás alaki kötelezettségeinek módját a törvény nem szabályozza. A perben a közgyűlés összehívását kezdeményezők közül több mint 10 fő lett meghallgatva, akik egyértelműen, világosan nyilatkoztak.

A 2012. január 31-én megtartott közgyűlésen az I. r. felperes megjelent, semmi akadályja nem lett volna, hogy amennyiben szükségesnek tartja, a tagok részére tájékoztatást adjon és nyilatkozzon.

A felperesi előadásnak ellentmond a 2012. február 7-i közgyűlési jegyzőkönyv és határozat, ahol a felperesek beszámolását és előadását a közgyűlés nem fogadta el.

Előadta, hogy nem tekinthető eltúlzottnak az elsőfokú bíróság által megállapított ügyvédi munkadíj.

A fellebbezés alapos.

Az alperesi fellebbezési ellenkérelemben foglaltakra tekintettel elsődlegesen szükséges annak rögzítése, hogy a felperesek a fellebbezésükben semmilyen olyan új körülményre nem hivatkoztak, amelyre az elsőfokú eljárás során a 30 napos jogvesztő határidő leteltét követően alapították az általuk támadott közgyűlési határozatok érvénytelenségét, és amely indokokat az elsőfokú bíróság sem vizsgálta a perben.

Rögzíteni kell azt is, hogy a felperesek által támadott közgyűlési határozatok törvényességének vizsgálatánál semmilyen jelentősége nincs annak, hogy a 2012. február 7. napján tartott közgyűlés milyen határozatot fogadott el.

Az elsőfokú bíróság megállapításai közül a felperesek kizárólag azt a megállapítást sérelmezték, hogy a tagok részére Ifj. B.L. által a 2012. január 31-ei közgyűlésre vonatkozó meghívó személyesen kézbesítésre került (elsőfokú bíróság ítélete indokolása 3.

oldal 3. bekezdése). Ebből eredően azt a következtetést is vitatták, hogy a szövetkezeti tagok értesültek arról, hogy a 2012. január 31. napjára összehívott közgyűlésen milyen napirendi pontok kerülnek megtárgyalásra (elsőfokú bíróság ítélete indokolása 10. oldal 4. bekezdése).

Az alább kifejtettekre tekintettel az e körben tett ténymegállapításnak kiemelt jelentősége nincsen, azonban - a felperesi fellebbezési érvelésre tekintettel - az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ezen ténymegállapítását és következtetését annyiban pontosította, hogy Ifj. B.L. a szövetkezeti tagoknak kivitte a meghívókat, a meghívót a postaládájukba, vagy ha ez nem volt, akkor a kerítésre tűzve, a kapu mellett helyezte el (az ítélet tábla a tényállást ebben a tekintetben a kérdéses személy tanúvallomása alapján pontosította, a 2013. március 7. napján tartott tárgyalásról felvett 22. számú jegyzőkönyv 4. oldal 7. bekezdése).

A rendkívüli közgyűlés összehívásának kezdeményezésével összefüggésben a felek közötti ténybeli eltérés egyértelműen tisztázható volt azzal, hogy az aláírásgyűjtő ív pontos szövegét az ítélet tábla rögzítette.

Az elsőfokú bíróság is megállapította, hogy a 2012. január 13. napjára összehívott rendkívüli közgyűlés összehívása alapszabály ellenesen történt az alapszabály 8.2. pontjára figyelemmel. Álláspontja szerint azonban vizsgálnia kellett azt, hogy a meghirdetett rendkívüli közgyűlés megtartásának lemondása mire vezethető vissza, és alapos ok hiányában a felperesek ezen döntésükkel joggal való visszaélést követtek el.

Az ítélet tábla álláspontja szerint ebben a körben alaptalan az a felperesi érvelés, hogy az aláírásgyűjtő ívekkel összefüggésben a Polgári perrendtartásról szóló többször módosított 1952. évi III. törvény (Pp.) 196. § (1) bekezdése szerinti, a teljes bizonyító erejű magánokirattal szembeni követelményeknek érvényesülnie kell.

A szövetkezeti törvény jognyilatkozatokkal kapcsolatos 9. § (1) bekezdésének első mondata szerint az e törvényben előírt jognyilatkozatokat és határozatokat írásban, vagy más bizonyítható módon kell a címzett tudomására hoz, megtenni, illetve meghozni.

A törvény 20. § (5) bekezdésének b.) pontja szerint kötelező a közgyűlés soron kívüli összehívása (rendkívüli közgyűlés), ha a tagok legalább 10 %-a, vagy a felügyelő bizottság írásban, az ok megjelölésével indítványozza.

A rendkívüli közgyűlés összehívására vonatkozó rendelkezés is írásbeli indítvány előterjesztését teszi kötelezővé, minősített okirati formát azonban nem követel meg. A gyakorlatban az aláírásgyűjtő íveket a tagokat felkeresve használják fel, nyomtatvány jellegűknél fogva a Pp. 196. § (1) bekezdés a.) pontja szerinti feltétel nem állhat fenn, az ügyvédi vagy közjegyzői közreműködés életszerűtlen, és olyan követelmény sem támasztható, hogy a tag az aláírásgyűjtő ívet két tanú együttes jelenlétében írja alá. Így a Pp. 196. § (1) bekezdés b.), c.), e.) pontja szerinti követelmények sem valósulhatnak meg, és nem várhatóak el.

Az természetesen más kérdés, hogy az aláírásgyűjtő íveken az aláírás mellett (a beazonosíthatóság érdekében) célszerű az aláíró személyének és lakcímének olvasható feltüntetése is.

Abban a tekintetben azonban az elsőfokú bíróság helytálló megállapítást tett, hogy a 43 aláírásból legalább annyi beazonosítható volt a felperesek számára is, melyből meggyőződhetek arról, hogy a tagság 10 %-ánál több személy rendkívüli közgyűlés összehívását kezdeményezi.

Ez azonban nem jár azzal a következménnyel, hogy a felperesek alapos ok nélkül döntöttek arról, hogy a rendkívüli közgyűlésre nem az eredetileg kitűzött időpontban, hanem később, és más napirendi ponttal kerüljön sor.

A szövetkezeti törvény 20. § (5) bekezdés b.) pontja szerint a rendkívüli közgyűlés összehívása akkor kötelező, ha a tagok legalább 10 %-a az ok megjelölésével indítványozza. Ezzel analóg módon rendelkezik az alperesi szövetkezet alapszabályának 8.2. pontjának utolsó mondata, mely szerint „a tagok legalább 10 %-nak írásbeli indítványára bármely ügyet fel kell venni a közgyűlés napirendjébe”.

Az aláírásgyűjtő íveken kizárólag az szerepel, hogy az aláíró tagok rendkívüli közgyűlés összehívását kéri. A jogi képviselőtől származó 2012. január 9-i felhívással szemben az aláírásgyűjtő íveken sem az összehívás oka, sem a közgyűlés napirendje feltüntetésre nem került. Az aláírásgyűjtő íveken szereplő aláírások - az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény 26. § (1)-(4) bekezdésére figyelemmel - természetesen ügyvédnek adott meghatalmazásnak sem minősülnek. Ebből eredően a közgyűlés összehívására irányuló indítvány nem felel meg sem a szövetkezeti törvény 20. § (5) bekezdés b.) pontjának, sem az alperesi szövetkezet alapszabálya 8.2. pontjának.

A felperesek nem akkor jártak el „meggondolatlanul”, amikor 2012. január 16. napján a 2012. január 31. napjára kitűzött rendkívüli közgyűlés összehívásáról szóló közgyűlési meghívót a hirdetőtáblákról levették, és új hirdetménnyel 2012. február 7. napjára hívták össze a rendkívüli közgyűlést, hanem akkor, amikor az összehívásra vonatkozó indítvány szabályszerűségét nem vizsgálták, hanem 2012. január 13. napján a rendkívüli közgyűlést összehívták. Ebből következően alapos okuk volt arra, hogy a 2012. január 13-i döntést felülbírálván a rendkívüli közgyűlést 2012. február 7. napjára hívják össze.

Nincs annak sem jelentősége, hogy a 2012. január 13. napján kelt, 2012. január 31. napjára szóló közgyűlési meghívó a napirendi pontok tekintetében eltér a 2012. január 16. napján kelt, 2012. február 7. napjára rendkívüli közgyűlést összehívó meghívón feltüntetett napirendi pontoktól. Ennek a következtetésnek a levonására éppen az ad lehetőséget, hogy az aláírásgyűjtő íveken (a közgyűlés összehívására tett indítványban) a tagok nem jelölték meg, hogy milyen okból (milyen napirenddel) kéri a rendkívüli közgyűlés összehívását, ezért az igazgatóság jogosult volt a korábbi meghívótól eltérő napirendi pontok meghatározására.

Ebben a körben, illetve a tagok törvényes érdekeinek védelme körében van jelentősége a felperesek által hivatkozott jogszabályi rendelkezésnek, a szövetkezeti törvény 22. § (1) bekezdésének, mely szerint a tagok legalább 10 %-ának írásbeli indítványára bármely ügyet napirendre kell venni. Az indítványt legkésőbb a közgyűlés megtartását 8 nappal megelőzően kell benyújtani az igazgatóságnak. Az így kiegészített napirendet a tagoknak a közgyűlés időpontját legalább 3 nappal megelőzően meg kell küldeni.

Így semmilyen akadálya nem lett volna annak, hogy ha és amennyiben a közgyűlés összehívását kezdeményező tagok a 2012. január 16. napján kelt meghívó kifüggesztését követően az igazgatóság által megjelölt napirendi pontokon kívül egyéb kérdések megtárgyalást indítványozzák, úgy a napirendi pont megjelölésével és a kellő számú aláírás benyújtásával, ezt a 2012. február 7. napjára kitűzött rendkívüli közgyűlésen elérjék.

A felperesek nem követettek el visszaélésszerű joggyakorlást azzal, hogy a rendkívüli közgyűlés összehívására tett 2012. január 13-i intézkedésük után (észlelve a tagi indítvány hiányosságait) más napirendi ponttal intézkedtek a rendkívüli közgyűlés 2012. február 7. napjára történő összehívásáról (elhalasztásáról).

A szövetkezet tagságának abban az esetben okoztak volna súlyos jogsérelmet, amennyiben a rendkívüli közgyűlés összehívásáról egyáltalán nem intézkednek. Jelen esetben azonban a 2012. január 16-i intézkedéssel az igazgatóság rendelkezett a rendkívüli közgyűlés egy héttel későbbi időpontra történő összehívásáról, és az összehívásra vonatkozó tagi indítvány tartalmi hiányosságára tekintettel jogosultságuk volt arra, hogy a napirendi pontokat meghatározzák, hiszen a tagi indítvány sem az összehívás okát, sem a megtárgyalni kért napirendi pontokat nem tartalmazta.

Mindezek alapján az ítéltábla azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság helyes álláspontjával egyezően alapszabály ellenesen (8.2. pont) történt meg a rendkívüli közgyűlés összehívása 2012. január 31. napjára. Téves azonban az az álláspontja, hogy a felperesek a rendkívüli közgyűlés „elhalasztásával” joggal való visszaélést valósítottak meg, hiszen magatartásuk a tagok törvényes érdekeinek csorbítására vezetett.

Az ítéltábla az alperesi szövetkezet alapszabályának 8.2. pontja, a szövetkezeti törvény 18. § (1) bekezdése, 20. § (5) bekezdés b.) pontja alapján azt állapította meg, hogy a szabálytalanul összehívott közgyűlésen jogszerű határozat hozatalára nem kerülhetett sor.

Mindezek alapján az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdés II. fordulata alapján megváltoztatta, és a felperesek által támadott közgyűlési határozatokat hatályon kívül helyezte.

A felperesek fellebbezése eredményes volt, ezért az ítéltábla mellőzte a felperesek elsőfokú perköltség viselésére kötelezését, és az alperest kötelezte a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a felperesek első- és másodfokú perköltségének viselésére.

A meg nem határozható pertárgyértékű ügyben az ügyvédi munkadíj összegét az ítéltábla a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése alapján állapította meg, az elsőfokú ügyvédi munkadíjat a felperesek fellebbezésében megjelölt 63 500 Ft összegben, a másodfokú ügyvédi munkadíjat pedig 4 órai ügyvédi tevékenységet figyelembe véve 10 000 Ft + áfa (IM rendelet 4/A. § (1) bekezdése) összegben.

A felperesek 36 000 Ft-ban előlegezték a kereseti eljárási illeték, 48 000 Ft-ban a fellebbezési eljárási illeték összegét, illetve az elsőfokú eljárásban 6435 Ft tanúdíj merült fel.

Mindezekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú perköltség összegét 105 935 Ft-ban, a másodfokú perköltség összegét 60 700 Ft-ban határozta meg.

Debrecen, 2013. november hó 15. napján

Dr. Madarász Anna sk a tanács elnöke, Dr. Görög Attila sk előadó bíró, Dr. Riczu András sk bíró

A kiadmány hitelűl:

Kiadó